

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 68.310/3
van 17 december 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019 tot bepaling van de nadere regels over de projectmethodologie en de projectstuurgroep in het kader van de basisbereikbaarheid’

Op 17 november 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019 tot bepaling van de nadere regels over de projectmethodologie en de projectstuurgroep in het kader van de basisbereikbaarheid’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 8 december 2020. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 december 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Zoals uit het opschrift ervan blijkt, strekt het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019 ‘tot bepaling van de nadere regels over de projectmethodologie en de projectstuurgroep in het kader van de basisbereikbaarheid’. Zo wordt in artikel 2, § 1, 2°, van dat besluit bepaald dat in de ontwerpfase het project, in plaats van het voorontwerp, wordt uitgewerkt op basis van de gekozen oplossing (artikel 1 van het ontwerp). Ook wordt de omschrijving van het toepassingsgebied van de projectmethodologie in artikel 4 van dat besluit gewijzigd (artikel 2). Ten slotte wordt artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019, dat voorziet in uitzonderingen op de projectmethodologie voor projecten die nog aan andere procedures onderworpen zijn, gewijzigd teneinde die procedures beter op elkaar af te stemmen (artikel 3).

RECHTSGROND

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 25 van het decreet van 26 april 2019 ‘betreffende de basisbereikbaarheid’, naar luid waarvan de Vlaamse Regering de projectmethodologie bepaalt waarmee de door haar aangewezen projecten worden ontworpen, uitgewerkt, geanalyseerd en geëvalueerd door de initiatiefnemer, alsook de wijze van rapportering door de initiatiefnemer.

Uit de rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef van het ontworpen besluit blijkt dat ook rechtsgrond wordt gezocht in artikel 28 van het decreet van 26 april 2019. In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de regels vast te stellen voor de organisatie, de samenstelling, de werking en de opdracht van de projectstuurgroep. Zoals in de nota aan de Vlaamse Regering evenwel terecht wordt vastgesteld, wordt door het ontworpen besluit niet geraakt aan “de bepalingen betreffende de organisatorische omkadering en taakverdeling inzake de projectstuurgroep”. Bijgevolg moet geen rechtsgrond worden gezocht in artikel 28 van het decreet van 26 april 2019.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4.1. In de rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef moet de verwijzing naar artikel 28 van het decreet van 26 april 2019 worden weggelaten.

4.2. In de rubriek “Vormvereisten” in de aanhef moet als volgt worden verwezen naar dit advies van de Raad van State:

“De Raad van State heeft advies 68.310/3 gegeven op 17 december 2020, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.”

Artikel 2

5. Gevraagd waarom in het ontworpen artikel 4, § 1, 14°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019 geen gewag wordt gemaakt van de “herinrichting” van de laad- en loskaaien langs waterwegen, terwijl dat wel het geval is in het ontworpen artikel 4, § 1, 13° en 15°, van hetzelfde besluit, evenals in het bestaande artikel 4, § 1, 1° tot 4°, en 7° tot 11°, van hetzelfde besluit, antwoordde de gemachtigde:

“In het geval van de projecten bedoeld in artikel 4, §1, 10°, 13° en 15° gaat het om infrastructuur die gemengd kan gebruikt worden door diverse modi en type weggebruikers waarbij een ‘herinrichting’ rechtstreeks kan ingrijpen op de verkeersorganisatie voor alle of sommige modi (bijvoorbeeld schrappen van medegebruik voor autoverkeer of fietsers, aanpassen aantal/breedte rijstroken, enz...). Laad- en loskaaien langs waterwegen worden enkel gebruikt voor de goederenoverslag van scheepvaart naar andere modi. Omwille van deze overslag zijn deze infrastructuurprojecten belangrijk voor de vormgeving van multimodaal vrachtverkeer, synchromodaliteit. De impact op het mobiliteitssysteem zal voortvloeien uit de aanleg van nieuwe kaaien of uitbreiding van bestaande kaaien. Van loutere herinrichtingswerken wordt geen impact verwacht in die zin dat daar de projectmethodologie moet voor worden doorlopen en een projectstuurgroep voor moet worden samengesteld omdat er geen functieverandering is.”

Die verantwoording kan worden aanvaard.

Artikel 3

6. In het ontworpen artikel 7, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019 wordt bepaald dat als er voor een infrastructuurgebonden project een project-MER moet worden opgemaakt, bij de startkeuze die de onderzoeksfase afsluit rekening wordt gehouden met het ontwerp van project-MER.

De gemachtigde heeft hieromtrent volgende toelichting gegeven:

“Met de wijziging beogen we om de opmaak van het project-MER en de onderzoeksfase in de projectmethodologie net samen te laten sporen, zodat bij de startkeuze resultaten uit het project-MER kunnen doorwerken. In de praktijk komt het er op neer dat men beide procedures niet meer los van elkaar beschouwt en elk op zich zijn beloop laat volgen naar de vergunningsfase toe. Door de onderzoeksfase en de opmaak van het project-MER parallel in één traject te laten sporen moet net het risico op een verkeerde start- en projectkeuze worden vermeden. Indien uit het openbaar onderzoek elementen naar boven komen die wijzigingen aan de project-MER tot gevolg hebben, dan zal het de omgevingsvergunningsprocedure slechts kunnen verder lopen indien dit

beperkte wijzigingen zijn, die beperkte gevolgen hebben voor het betrokken project. Indien elementen uit het openbaar onderzoek tot gevolg zouden hebben dat de startkeuze omtrent het project zou dienen te worden herbekeken (en dus het gekozen voorkeursalternatief), dan zal de omgevingsvergunningsprocedure niet kunnen worden verdergezet nu dit per definitie een essentiële wijziging aan het project tot gevolg heeft. Indien uit het openbaar onderzoek zou blijken dat beperkte projectkeuzes dienen te worden aangepast (met bijvoorbeeld beperkte planaanpassingen), dan kan in theorie en indien nodig de stap in het proces basisbereikbaarheid waar deze projectkeuzes werden gemaakt, worden hernomen. In de praktijk zal dit echter veelal ook tot gevolg hebben dat de lopende omgevingsvergunningsprocedure niet zal kunnen worden verdergezet.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT